

1801/96SV

Svar från João de Deus Pinheiro
på kommissionens vägnar
(26 juli 1996)

Intensifiering av jordbruks- och boskapsuppfödningssystemen utgör ett av sätten att öka effektiviteten och produktiviteten i de afrikanska länderna söder om Sahara, vilket är nödvändigt för att stödja ekonomisk tillväxt, bekämpa fattigdom och livnära befolkningen och på samma gång bevara naturresursernas produktiva potential. Samtidigt påbörjas program för bevarande av ekologiska system som är speciellt känsliga eller unika i sitt slag.

I denna utveckling ser kommissionen emellertid ingen motsägelse i förhållande till önskan att öka utnyttjandet av andra naturresurser (flora och fauna). Tvärtom möjliggör denna utveckling en minskning av trycket på naturresurserna och en öppning av vägen till ett alternativt utnyttjande. Om detta utnyttjande görs försiktigt och kontrollerat kan det även beröra känsliga miljöer.

Kommissionen är uppmärksam på detta och ger redan tekniskt och ekonomiskt bistånd till åtgärder som vidtagits på initiativ av ett antal afrikanska länder för att den ekonomiska och produktiva potentialen i deras inhemska resurser bättre skall kunna integreras i deras nationella utvecklingsprogram.

Via Europeiska utvecklingsfonden (EUF), det decentraliserade samarbetet och de speciella finansieringsinstrumenten - budgetposter för miljön i utvecklingsländerna och åtgärder för tropiska skogar - bidrar kommissionen även till finansieringen av program och projekt som syftar till att trygga förvaltningen av naturresurserna i Afrika, speciellt av flora och fauna, i nära förbund med lokalsamhällena och lokalbefolkningen. Därvid ser kommissionen till att det finns sociala och ekonomiska incitament för att förbättra deras levnadsvillkor.

Vad gäller förvaltningen av den vilda faunan bidrar kommissionen, i samfinansiering med Nederländernas regering, ekonomiskt till ett forskningsprogram som samordnas av Internationella miljö- och utvecklingsinstitutet (IIED) och vars mål är att analysera och påvisa de miljömässiga, sociala och ekonomiska effekterna av att lokalsamhällena anknys till arbetet för att bevara och skydda faunan.

I detta sammanhang uppmuntrar kommissionen alltså ett tillvägagångssätt som består i att utnyttja den ekonomiska och produktiva potentialen i de inhemska resurserna med målet att förbättra levnadsvillkoren för landsbygdsbefolkningen, vilket underlättar och bidrar till en förbättrad förvaltning av den biologiska mångfalden. Erfarenheter i södra Afrika visar att återställande och utnyttjande av landsbygdsbefolkningens naturresurser faktiskt leder till en minskning av tjuvjakt.

Problemet med tjuvjakt är emellertid förbundet med inre och yttre villkor vars kontroll och bemästrande är komplicerade. Kommissionen stöder en analys som utförs av Traffic international om de kulturella, sociala och ekonomiska dimensionerna på handeln med vilt i östra och södra Afrika för att finna bättre möjligheter att lösa problemen och minska den tjuvjakt som hör samman med denna handel.

Vad beträffar öppnandet av marknaderna i gemenskapen och på det interregionala planet i Afrika förfogar de afrikanska staterna och kommissionen i och med den fjärde Lomékonventionen, som omarbetades på Mauritius i november 1995, över instrument som kan uppmuntra och främja saluföringen av lokala resurser.